

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าอิสระเรื่อง การจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้วของนักศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวัง ปัญหา อุปสรรค และแนวทางการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้วที่นำเสนอโดยนักศึกษาคณะกรรมการองค์การวิชาชีพ แล้วให้นักศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาตอบแบบสอบถาม เพื่อเลือกแนวทางที่เป็นไปได้ในการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้วสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ผลการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ความคาดหวังต่อแนวทางการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้วของนักศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่

การสร้างเครื่องมือในการศึกษา ผู้วิจัยคัดเลือกนักศึกษาคณะกรรมการองค์การวิชาชีพของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2554 จำนวน 21 คน จากนั้นให้ความรู้เกี่ยวกับปัญหาขยะ ขยะจากพลาสติกใสที่ใช้แล้ว กรรมวิธีการจัดการขยะ โดยทั่วไป เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ นำไปสู่แนวทางการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้ว จัดกระบวนการกลุ่มเพื่อระดมสมองหาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้ว เพื่อสร้างเครื่องมือในการวิจัย โดยนำออกแบบคำถามจากแนวทางที่ตัวแทนนักศึกษาเสนอ ได้แบบสอบถาม เรื่อง “ความคาดหวังต่อแนวทางการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้วของนักศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา” จำนวน 15 ข้อ นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและ ให้คำแนะนำปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ จากนั้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง แล้วทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษามีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่า Reliability Statistics ได้ค่า Cronbach's Alpha 0.787 ซึ่งเป็นเครื่องมือที่มีความเชื่อมั่นสูง จึงนำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลจริง

5.1.2 ผลการศึกษา ความคาดหวังต่อแนวทางการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้ว ของนักศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักศึกษา ผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา ทั้งสิ้น 350 คน ผลการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ระดับการศึกษาสูงสุด คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักเรียนนักศึกษา

แนวทางการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 3 กลุ่ม มีความคาดหวังมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ข้อที่ 9 วิทยาลัยควรมีถังขยะที่แยกตามประเภทพลาสติก เช่น แก้วน้ำพลาสติก ขวดน้ำพลาสติก ถุงพลาสติก เป็นต้น (ร้อยละ 49.4) ข้อที่ 10 วิทยาลัยควรเพิ่มจำนวนถังขยะให้มากขึ้นตามบริเวณต่างๆ อย่างทั่วถึง เพื่อรองรับการทิ้งขยะของนักเรียนนักศึกษา โดยเฉพาะบริเวณห้องเรียนควรมีถังขยะที่แยกตามประเภทด้วย (ร้อยละ 44.6) และ ข้อที่ 1 วิทยาลัยควรมีจุดบริการน้ำดื่มให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนนักศึกษาและบุคลากรในวิทยาลัย เพื่อเป็นการบริการน้ำดื่มเป็นการสนับสนุนให้ลดการซื้อน้ำขวด (ร้อยละ 41.7) สำหรับแนวทางการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคาดหวังน้อยที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ 6 วิทยาลัยควรมีการกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการทิ้งขยะของนักเรียนนักศึกษาให้ชัดเจน เช่น มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ที่ทำผิด (ร้อยละ 1.7) อันดับ 2 (ร้อยละ 1.4) มี 2 ข้อ ได้แก่ ข้อที่ 1 วิทยาลัยควรมีจุดบริการน้ำดื่มให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนนักศึกษาและบุคลากรในวิทยาลัย เพื่อเป็นการบริการน้ำดื่มเป็นการสนับสนุนให้ลดการซื้อน้ำขวด และ ข้อที่ 3 วิทยาลัยควรมีการจัดกิจกรรมหรือสร้างแรงจูงใจให้แก่ นักเรียนนักศึกษาในการนำขยะประเภทบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เช่น การประกวดสิ่งประดิษฐ์ จากบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้ว เป็นต้น สุดท้ายอันดับ 3 ได้แก่ ข้อที่ 8 วิทยาลัยควรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักเรียนนักศึกษาได้แสดงบทบาทในการแสดงความคิดเห็นและนำเสนอโครงการเกี่ยวกับการจัดการพลาสติกใสที่ใช้แล้ว (ร้อยละ 1.1)

ค่าเฉลี่ยความคาดหวังต่อแนวทางการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้ว ทุกกลุ่ม มีความคาดหวังอยู่ในระดับมาก สำหรับแนวทางการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้ว โดยที่แต่ละกลุ่มความคาดหวังมากที่สุด ในกลุ่มนักเรียน นักศึกษา (ค่าเฉลี่ยรวม $\bar{x}=4.02$) แนวทางที่คาดหวังมากที่สุด คือ ข้อที่ 10 วิทยาลัยควรเพิ่มจำนวนถังขยะให้มากขึ้นตามบริเวณต่างๆ อย่างทั่วถึงเพื่อรองรับการทิ้งขยะของนักเรียนนักศึกษา โดยเฉพาะบริเวณห้องเรียนควรมีถังขยะที่แยกตามประเภทด้วย ($\bar{x}=4.16$) กลุ่มครูและผู้บริหาร (ค่าเฉลี่ยรวม $\bar{x}=4.44$) แนวทางที่คาดหวังมากที่สุด คือ ข้อที่ 5 วิทยาลัยควรมีการรณรงค์หรือมีการประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนนักศึกษาทิ้งขยะให้ถูกที่ ไม่ทิ้งเรี่ยราด และมีการคัดแยกบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสทิ้งในถังที่เป็นถังเฉพาะสำหรับบรรจุ

ภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้ว ($\bar{x}=4.77$) กลุ่มบุคลากรทางการศึกษา (ค่าเฉลี่ยรวม $\bar{x}=4.37$) แนวทางที่คาดหวังมากที่สุด คือ ข้อที่ 6 วิทยาลัยควรมีการกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการทิ้งขยะของนักเรียน นักศึกษาให้ชัดเจน เช่น มีการกำหนดบดทลงโทษสำหรับผู้ที่ทำผิด ($\bar{x}=4.75$)

5.1.3 ผลการศึกษา ปัญหาอุปสรรค และแนวทางในการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้วของนักศึกษา ครู และบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่

5.1.3.1 ปัญหาอุปสรรคในการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้วของนักศึกษา ครู และบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่

1) ไม่มีการจัดการแยกประเภทถังขยะอย่างชัดเจน ทำให้นักศึกษาทิ้งขยะรวมกันลงถังขยะที่จัดไว้ ทำให้ขยะพลาสติกใสที่ใช้แล้วปะปนกับขยะประเภทต่างๆ เช่น เศษอาหาร เศษแก้ว ตลอดจนขยะเปียกต่างๆ ทำให้ไม่สามารถกำจัดขยะประเภทพลาสติกใสที่ใช้แล้วประสบผลได้

2) ไม่มีกฎระเบียบและบทลงโทษที่เคร่งครัด และจริงจังในการจัดการกับนักศึกษาที่ทิ้งขยะตามใจโดยบางครั้งไม่ทิ้งขยะลงในถังขยะที่ทางวิทยาลัยจัดไว้ให้ไม่ว่าจะเป็นเศษอาหาร พลาสติกใสที่ใช้แล้ว ใบตอง หรือแม้กระทั่งภาชนะที่บรรจุอาหารประเภทอื่นๆ จึงทำให้นักศึกษาบางคนทิ้งขยะประเภทต่างๆ รวมถึงบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้วตามที่ต่างๆ ตามสะดวกโดยไม่ทิ้งลงในถังขยะที่จัดไว้ให้

3) นักศึกษาไม่มีจิตสาธารณะหรือจิตสำนึกในการที่จะทิ้งขยะและการจัดการสิ่งแวดล้อมในวิทยาลัย จึงมีการทิ้งขยะตามที่ต่างๆ ตามที่ตนเองสะดวกไม่คิดจะทิ้งลงในถังขยะไม่มีจิตสาธารณะที่จะคำนึงถึงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่จะตามมาภายหลังที่ทิ้งขยะตามสะดวก

4) ขาดการประชาสัมพันธ์ในการจัดการบรรจุภัณฑ์อาหารประเภทต่างๆ ตลอดจนพลาสติกใสที่ใช้แล้วรวมถึงขยะประเภทต่างๆ อย่างทั่วถึง ขาดการเอาใจใส่อย่างจริงจังต่อการจัดการขยะและบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้ว

5.1.3.2 แนวทางในการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้วของนักศึกษา ครู และบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่

1) ควรเพิ่มจำนวนถังขยะให้มากขึ้นตามบริเวณต่างๆ อย่างทั่วถึงเพื่อรองรับการทิ้งขยะของนักเรียน นักศึกษาโดยเฉพาะบริเวณห้องเรียนควรมีถังขยะที่แยกตามประเภทด้วย อีกทั้งวิทยาลัยควรมีถังขยะที่แยกตามประเภท พลาสติก เช่น แก้วน้ำพลาสติก ขวดน้ำพลาสติก ถุงพลาสติก

- 2) ควรมีการรณรงค์หรือประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนนักศึกษาที่ทิ้งขยะให้ถูกที่ ไม่ทิ้งเรี่ยราด และมีการคัดแยกบรรจุภัณฑ์พลาสติกใส่ทิ้งในถังที่เป็นถังเฉพาะสำหรับบรรจุภัณฑ์พลาสติกใส่ที่ใช้แล้ว
- 3) ควรกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการทิ้งขยะของนักเรียน นักศึกษาให้ชัดเจน และมีการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ที่ทำผิดที่ทิ้งขยะเรี่ยราดตามสะดวกเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและเป็นไปในแนวทางเดียวกัน
- 4) ทุกคนควรมีส่วนร่วมในทุกด้านเพื่อให้การดำเนินงานในการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใส่ที่ใช้แล้วเกิดความสำเร็จเพราะการดำเนินการดังกล่าวจะเกิดความสำเร็จมิได้หากขาดการมีส่วนร่วมของทุกๆ คนในวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชิงใหม่

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

ปัญหาที่เกิดจากขยะมูลฝอย ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขึ้นของมูลฝอยที่เพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก ตามการเพิ่มขึ้นของประชากร การออกแบบบรรจุภัณฑ์เพื่อความสะดวกต่อการใช้ประโยชน์ และการบริโภค ตลอดจนระบบการจัดการขยะของชุมชนที่ไม่เพียงพอต่อการเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะ ทำให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จนเป็นปัญหาที่แต่ละชุมชนพยายามหาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการแก้ไขปัญหาดังกล่าว (กรรณิกา พุ่มมาก, 2547) ได้เสนอวิธีการจัดการขยะโดยลดปริมาณขยะจากแหล่งกำเนิดตามความเหมาะสม เช่น การนำผลิตภัณฑ์ มาใช้ซ้ำ (Reuse) การนำวัสดุใหม่ (Recycle) การทำขยะหอม แม้กระทั่งการเผากลางแจ้ง โดยเผากิ่งไม้ เพื่อช่วยลดปริมาณขยะให้น้อยลงแทนการนำไปกองสุมไว้ริมถนน นอกจากนี้ยังพบว่า การจัดการมูลฝอยที่มีการคัดแยกประเภทขยะใช้ต้นทุนในการเก็บขนและทำลายน้อยกว่ากรณีที่ไม่มีการคัดแยกประเภท โดยใช้จำนวนเที่ยวที่เก็บขนน้อยกว่า สามารถนำขยะมูลฝอยบางส่วนกลับมาใช้ใหม่ ทำให้ปริมาณขยะที่ต้องนำไปทำลายลดลง อีกทั้งต้นทุนในการทำलयน้อยกว่าด้วย (หล้าวัน วงคำสถาน, 2543) สอดคล้องกับศึกษาของ(ทนงศักดิ์ อักษรสวัสดิ์, 2553) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดการขยะมูลฝอยโดยลดปริมาณขยะ ณ แหล่งกำเนิด และคัดแยกขยะมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ เพราะจะทำให้ปริมาณขยะที่ต้องจัดเก็บ รวบรวม ขนส่ง และกำจัดลดลง ทำให้เทศบาลสามารถลดภาระค่าใช้จ่ายในเรื่องดังกล่าว และสามารถนำงบประมาณที่ลดลงได้ไปพัฒนาท้องถิ่นด้านอื่นๆ ประชาชนสามารถลดค่าใช้จ่ายและมีรายได้เพิ่ม

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชิงใหม่เป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่ มีนักศึกษาทั้งสิ้น 3,260 คน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมบริโภคอาหารและเครื่องใช้ที่มักมีบรรจุภัณฑ์เป็นพลาสติก เพราะสะดวกและรวดเร็ว นักศึกษาบางส่วนมีพฤติกรรมทิ้งบรรจุภัณฑ์ใช้แล้วดังกล่าวเกลื่อนกลาด ไม่ทิ้งลงถัง

ขณะที่จัดไว้ แม้ว่าทางวิทยาลัยได้จัดบริการถังขยะตามจุดต่างๆ อย่างทั่วถึงก็ตาม ทำให้เกิดมลพิษทางทัศนียภาพ เกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดีต่อทางวิทยาลัย พฤติกรรมดังกล่าวอาจเกิดจากการที่นักศึกษาขาดความรู้ ความเข้าใจต่อปัญหาที่เกิดขึ้น หรือเกิดความละเลย เพิกเฉย ไม่สนใจเพราะการทิ้งบรรจุภัณฑ์อาหารและเครื่องดื่มประเภทพลาสติกที่ใช้แล้ว ไม่มีผลกระทบโดยตรงต่อตัวนักศึกษาเอง ถือเป็นปัญหาสำคัญและต้องเร่งแก้ไข (พัฒนศักดิ์ จันทร์สมุด, 2550) ได้ศึกษาพฤติกรรม การมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม พบว่า นิสิตที่เพศ อายุ ระดับการศึกษา คณะหรือหน่วยงานต่างกัน มีพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยต่างกัน (นงนุช ใจโต, 2548) พบว่า การมีส่วนร่วมต้องเกิดจากปัจจัยภายใน ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก ร่วมกับปัจจัยภายนอก ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารกิจกรรมของชุมชน จากนิเทศสารและวารสาร เป็นต้น ปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้การจัดการขยะประสบความสำเร็จ คือ ต้องมีกระบวนการเรียนรู้การจัดการขยะ 5 ขั้นตอน คือ การรับรู้และตระหนักในปัญหา การคิดวิเคราะห์ปัญหา การกำหนดแนวทางแก้ปัญหา การดำเนินการแก้ไขปัญหาและการประเมินผลการแก้ไขปัญห (นื่องนุช แก้วลิ้ม, 2550) เจ็อนใจที่มีผลต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกด้านการจัดการขยะ ได้แก่ ประสพการณ์ในอดีตและชีวิตประจำวัน ความต่อเนื่องของการสร้างสมค่านิยมที่ดีเกี่ยวกับการจัดการขยะตั้งแต่เล็กจนโต จนเกิดผลึกของจิตสำนึกในการจัดการขยะโดยอัตโนมัติในชีวิตประจำวัน และการที่นักเรียนได้เห็นแม่แบบจากครู พ่อแม่ ในชีวิตประจำวันที่แวดล้อมตัวนักเรียนล้วนเป็นแนวปฏิบัติที่ดี ล้วนมีส่วนหล่อหลอมให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีได้ ความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎระเบียบหรือ ข้อตกลงนั้น ครูและบุคลากรทุกคนตลอดจนบุคลากรในครอบครัว้าเตือนนักเรียนทุกครั้งที่พบเห็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ มาตรการในการจัดการขยะ ผู้บริหารจะต้องมีนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการจัดการขยะที่ชัดเจน จริงจัง และเป็นที่ยอมรับของบุคลากรทุกคนในโรงเรียน และ ระยะเวลา โรงเรียนจะต้องกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการปรับพฤติกรรมของนักเรียนที่แน่นอน และประเมินผลความสำเร็จของการปรับพฤติกรรมจากปริมาณขยะที่ต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่โรงเรียนกำหนด (รานี วิสูตรธนาวิทย์, 2548)

ผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มครูและผู้บริหาร กลุ่มบุคลากรทางการศึกษา มีความคาดหวังต่อแนวทางการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้ ในระดับมาก ทั้งนี้พบความแตกต่างระหว่างแนวทางการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้ว ซึ่งแต่ละกลุ่มมีความคาดหวังมากที่สุด โดยกลุ่มนักเรียน นักศึกษา ต้องการให้วิทยาลัยเพิ่มจำนวนถังขยะให้มากขึ้นตามบริเวณต่างๆ อย่างทั่วถึง เพื่อรองรับการทิ้งขยะของนักเรียนนักศึกษาโดยเฉพาะบริเวณห้องเรียนควรมีถังขยะที่แยกตามประเภทด้วย สะท้อนถึงการยอมรับการมีส่วนร่วมเพื่อคัดแยกบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แต่ยังต้องการความสะดวกสบายในการทิ้งขยะ ในกลุ่มครูและผู้บริหารต้องการให้

วิทยาลัยมีการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนนักศึกษาที่งขะให้ถูกที่ ไม่ทิ้งเรื้อราด และมีการคัดแยกบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสทิ้งในถังที่เป็นถังเฉพาะสำหรับบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้ว สะท้อนถึงการต้องการให้นักเรียนนักศึกษามีจิตสำนึกต่อสิ่งแวดล้อมให้มากขึ้น ในกลุ่มบุคลากรทางการศึกษาต้องการให้วิทยาลัยมีการกำหนดกฎระเบียบเกี่ยวกับการทิ้งขยะของนักเรียนนักศึกษาให้ชัดเจน เช่น มีการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ที่ทำผิด สะท้อนถึงความคิดที่ว่า การใช้วิธีการลงโทษจะช่วยปรับพฤติกรรมการทิ้งขยะไม่เป็นที่ได้

จากแนวทางการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้ที่กลุ่มนักเรียนนักศึกษา กลุ่มครูและผู้บริหาร กลุ่มบุคลากรทางการศึกษา ได้เสนอแนวทางที่เหมาะสมนั้น วิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงใหม่ ควรนำไปพิจารณาเพื่อแก้ไขปัญหามาการจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้วในสถานศึกษาต่อไป

5.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปปรับใช้

1. วิทยาลัยควรมีนโยบายที่จริงจังในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับปริมาณขยะพลาสติกที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นและเป็นนโยบายที่เห็นผลเชิงประจักษ์ในการลดปริมาณขยะพลาสติกใสที่เหลือใช้จากการอุปโภคบริโภคของนักศึกษา
2. วิทยาลัยควรเพิ่มจำนวนถังขยะให้เพิ่มมากขึ้นตามบริเวณต่างๆอย่างทั่วถึงเพื่อรองรับการทิ้งขยะของนักศึกษาโดยเฉพาะบริเวณตามห้องเรียนควรมีถังขยะแบบแยกประเภทด้วย
3. วิทยาลัยควรมีถังขยะแยกประเภทตามประเภทของพลาสติก เช่น แก้วน้ำ ขวดพลาสติก ถูพลาสติก
4. วิทยาลัยควรมีการรณรงค์หรือมีการประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาที่งขะในถังขยะที่จัดไว้ไม่ทิ้งเรื้อราดและมีการคัดแยกขยะประเภทบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสลงในถังขยะที่แยกประเภท
5. วิทยาลัยควรมีจุดบริการน้ำดื่มให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนเพื่อลดการซื้อน้ำดื่มบรรจุขวดพลาสติก
6. วิทยาลัยควรมีโครงการแบบมีส่วนร่วมกับนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของนักศึกษาเองที่มีส่วนสำคัญในการแก้ปัญหามาขยะพลาสติกใสที่ใช้แล้วที่เพิ่มมากขึ้น
7. วิทยาลัยควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการออกกฎ ระเบียบข้อบังคับ ในการจัดการกับพฤติกรรมกรทิ้งขยะพลาสติกไม่เหมาะสมของนักศึกษา อีกทั้งรณรงค์และประชาสัมพันธ์ให้นักศึกษาเห็นความสำคัญและปฏิบัติตามกฎ ระเบียบข้อบังคับอย่างเคร่งครัด

5.4 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะศึกษาเกี่ยวกับการสร้างจิตสำนึกและนโยบายสาธารณะเกี่ยวกับการจัดการขยะและบรรจุภัณฑ์พลาสติกที่ใช้แล้วในสถานศึกษา
2. ควรมีการศึกษาต่อขอดจากการศึกษานี้ โดยเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่เน้นการสร้างกิจกรรมฝึกปฏิบัติให้กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในสถานศึกษามีพฤติกรรมจัดการบรรจุภัณฑ์พลาสติกใสที่ใช้แล้วอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
3. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะเป็นงานวิจัยเพื่อหาปัจจัยจูงใจในการลดขยะ และขยะพลาสติกที่เกิดขึ้นในสถานศึกษา
4. ในการทำการวิจัยครั้งต่อไปควร会增加จำนวนกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมผู้มีส่วนได้เสียในสถานศึกษาอื่นเพื่อจะได้เปรียบเทียบให้เห็นผลที่คล้ายคลึงและแตกต่าง
5. ในการทำการวิจัยครั้งต่อไปควรจะกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างให้ใกล้เคียงกันเพื่อป้องกันอคติของข้อมูล